

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الإسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχης

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

0235365880 فاكس:

024822580 تليفون:

Greek – Resurrection – 2022

Στο όνομα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, ένας Θεός, Αμήν.

Εχρηστός Ανέστη ... Άλιθος Ανέστη

Σας συγχαίρω όλους για τη λαμπρή εορτή της Ανάστασης του έτους 2022. Συγχαίρω όλες τις επισκοπές, τις κοπτικές εκκλησίες και τα κοπτικά μοναστήρια στην ανατολή και τη δύση. Συγχαίρω όλους τους πατέρες: μητροπολίτες, επισκόπους και ιερείς και μοναχούς. Συγχαίρω όλους τους διακόνους και τα μέλη των απανταχού εκκλησιαστικών συμβουλίων. Συγχαίρω επίσης όλες τις οικογένειες των Κοπτών που γιορτάζουν τη λαμπρή εορτή της Ανάστασης, Κάθε οικογένεια, κάθε πατέρας και κάθε μητέρα. Συγχαίρω τη νεολαία, τους υπηρέτες, τους ηλικιωμένους και τα παιδιά. Σας συγχαίρω για αυτή τη χαρούμενη γιορτή που γιορτάζουμε κάθε χρόνο.

Στη ζωή του Χριστού Κυρίου μας, υπάρχουν πολλοί σταθμοί. Κατά τη διάρκεια της δημόσιας υπηρεσίας Του, η οποία παρατάθηκε για περισσότερα από τρία χρόνια, Υπήρχαν σημαντικοί σταθμοί θαυμάτων, συναθροίσεων, διδασκαλίας και παραβολών, Κατά τη διάρκεια της οποίας ο Κύριος Χριστός συναντήθηκε με τους Μαθητές Του και με πολλούς ανθρώπους, Είτε ατομικά είτε ομαδικά, καθ' όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας Του. Ένας από αυτούς τους κύριους σταθμούς ήταν στο μέρος όπου συγκεντρώθηκαν οι μαθητές Του, Και πήγε στην Καισάρεια των Φιλίππων (Ματθαίος 16:13) στη βόρεια Παλαιστίνη. Εκεί, τους ρώτησε: «Ποιος λένε οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ, ο Υιός του Ανθρώπου;» (Ματθαίος 16:13). Του απάντησαν. Στη συνέχεια, τους έκανε την εξής ερώτηση: «Μα ποιος λέτε ότι είμαι;» (Ματθαίος 16:15). Ο Άγιος Πέτρος ο Απόστολος απάντησε: «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος» (Ματθαίος 16:16). Αυτή η δήλωση τεκμηριώθηκε σε καθένα από τα τέσσερα Ευαγγέλια με διαφορετικούς τρόπους, Αλλά γράφτηκε στο φως της ένδοξης Ανάστασης: «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος» (Ματθαίος 16:16). Αυτός ήταν ένας σημαντικός σταθμός στη ζωή των Μαθητών. Στη συνέχεια, άρχισε να μιλά για το τι θα συνέβαινε τις επόμενες εβδομάδες και μήνες Ότι στη ζωή της υπηρεσίας Του, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός θα παραδοθεί, θα σταυρωθεί, θα ταφεί και μετά θα αναστηθεί ξανά.

Μετά ήρθε ο Σταθμός της Μεταμόρφωσης (Ματθαίος 17:1-13), ένας σταθμός όπου συγκεντρώθηκαν τρεις μαθητές. Ήταν ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης. Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει την πίστη, ο Ιάκωβος αντιπροσωπεύει τον αγώνα και ο Ιωάννης αντιπροσωπεύει τη θεϊκή αγάπη. Στο όρος Θαβώρ, συναντήθηκαν με τον Ιησού Χριστό, παρουσία του Μωυσή και του Ηλία των Προφητών (Ματθαίος 17:1-13). Έγινε μια συζήτηση και το πιο σημαντικό μέρος ήταν: «Κύριε, είναι καλό για εμάς να είμαστε εδώ» (Ματθαίος 17:4). Αυτό θεωρείται μια ματιά της αιωνιότητας, ένα φως από την αιωνιότητα. Αυτό είναι που έκανε τον Απόστολο Πέτρο να ζητήσει να φτιάξουν τρεις σκηνές για να παρατείνουν την παραμονή τους σε αυτή τη φωτεινή και χαρούμενη σκηνή.

Μετά τη Μεταμόρφωση, όπως διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο του δασκάλου μας του Αγίου Ιωάννη ή στα τέσσερα Ευαγγέλια γενικά, Ο Άγιος Μάρκος ο Απόστολος μπορεί επίσης να το αναφέρθηκε στο Ευαγγέλιό του (Μάρκος 9:9) εν συντομία, Όταν είπε ότι «Ο Υιός του Ανθρώπου θα απελευθερωθεί, θα σταυρωθεί, θα πέθαινε και θα αναστηθεί από τους νεκρούς». Οι μαθητές άρχισαν να αναρωτιούνται: Τι είναι η ανάσταση από τους νεκρούς; Η Ανάσταση, αγαπημένη μου, δεν είναι απλώς ένα γεγονός που έλαβε χώρα στο παρελθόν, Και δεν είναι απλώς ένα ιστορικό γεγονός. Η γιορτή μας για την ένδοξη Ανάσταση δεν είναι απλώς μια γιορτή που έγινε στο παρελθόν και τελείωσε. Η Ανάσταση είναι μια πραγματική αρχή για την ανθρώπινη ύπαρξη. Είναι μια νέα αρχή για τον άνθρωπο αφού η αμαρτία τον κυριεύσει και τον νίκησε, με αποτέλεσμα τον θάνατο. Η Ανάσταση έγινε για να είμαστε νικητές και να πούμε μαζί με τον Άγιο Παύλο τον Απόστολο: «Ω Θάνατο, πού είναι το κεντρί σου; Ω Άδη, πού είναι η νίκη σου;» (1 Κορινθίους 15:55). Η Ανάσταση του Κυρίου Χριστού είναι εντελώς διαφορετική από όλα τα προηγούμενα θαύματα της ανάστασης, Στο οποίο ανέστησε τους νεκρούς Όπως ο γιος της χήρας του Ναΐν, της κόρης του Ιαΐρου, Ή αναστάτωση του Λάζαρου ακόμη και μετά από τέσσερις ημέρες από την παρουσία του στον τάφο. Η Ανάσταση του Χριστού είναι εντελώς διαφορετική γιατί είναι ανάσταση προς την ανθρώπινη ύπαρξη. Είναι μια νέα αρχή στην ανθρώπινη ζωή. Ω, πόσο ευτυχισμένοι είναι αυτοί που απολαμβάνουν αυτή την ανάσταση.

Ας σταθούμε μαζί στις τελευταίες σκηνές της Ανάστασης. Η πρώτη είναι στον Σταυρό. Είναι μια σκηνή γεμάτη πόνο, θλίψη και πολλά βάσανα. Όλοι έχουμε περάσει από την Εβδομάδα των Παθών με όλες τις αναγνώσεις, τις ψαλμωδίες και τους ύμνους της. Και ζήσαμε και ζήσαμε με τον Σωτήρα ώρα με την ώρα. Ο σταθμός στον Σταυρό είναι αυτός του πόνου και ολοκληρώνεται στον τάφο. Ο Χριστός σταυρώθηκε στον Σταυρό, επί Ποντίου Πιλάτου, όπως λέμε στο Σύμβολο της Πίστεως. Στη συνέχεια τοποθετήθηκε σε έναν νέο τάφο όπου δεν είχε τοποθετηθεί κανένας πριν. Ο τάφος έγινε ένα μέρος όπου τελειώνουν όλα τα όνειρα και ένα μέρος απελπισίας, είναι ο σταθμός του θανάτου. Αν και αυτή η περίοδος διήρκεσε μόνο τρεις ημέρες, Αυτές ήταν μέρες φόβου, πανικού και τρόμου. Αισθανόμαστε αυτές τις θλίψεις όπως διαβάζουμε στα τέσσερα Ευαγγέλια. Ακόμη και οι ίδιοι οι μαθητές ήταν σε μεγάλη αγωνία και πανικό. Ο Θεός δεν τους άφησε να πέσουν σε απόγνωση, αλλά την τρίτη μέρα, την αυγή της Κυριακής, αναστήθηκε από τους νεκρούς. Αυτός που ήταν εδώ, ο Ιησούς Χριστός, «Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε» (Λουκάς 24:6). Διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο του δασκάλου μας του Αγίου Ιωάννη: «Τότε οι μαθητές χάρηκαν όταν είδαν τον Κύριο» (Ιωάν. 20:20). Αυτή είναι η χαρά της Ανάστασης με την οποία ο άνθρωπος γίνεται χαρούμενος και χαρούμενος.

Στην αρχή κάθε μέρας, σηκωνόμαστε από τον ύπνο, και στην αρχή κάθε μεταμεσονύκτιου έπαινο, λέμε: «Σηκωθείτε, παιδιά του φωτός», ω παιδιά της Ανάστασης. Η ανάσταση γίνεται πράξη, ζωή και καθημερινή παρουσία στη ζωή του ανθρώπου. Όταν ζούμε την Ανάσταση, δεν τη ζούμε μόνο κατά την περίοδο του εορτασμού της γιορτής, Αλλά η χαρά της Ανάστασης εκτείνεται και ακτινοβολεί σε όλη την Εκκλησία μας, Και σε όλες τις περιστάσεις μας, τις γιορτές και τις νηστείες μας και σε όλο το λειτουργικό ημερολόγιο: Η καθημερινή μας προσευχή του ορθόδοξου αντιπροσωπεύει μια παράσταση της Ανάστασης, όπως λέμε: «Στο φως Σου, Κύριε, βλέπουμε το φως». Την Κυριακή κάθε εβδομάδας, γιορτάζουμε αυτή την «ημέρα που έφτιαξε ο Κύριος». Στις 29 κάθε κοπτικού μήνα, γιορτάζουμε και μνημονεύουμε τον Ευαγγελισμό, τη Γέννηση και την Ανάσταση. Κάθε χρόνο, γιορτάζουμε την Ανάσταση όχι για μια μέρα, αλλά για επτά εβδομάδες Αυτό τελειώνει την πεντηκοστή ημέρα, και ονομάζουμε αυτή την περίοδο, «Τα Άγια Πενήντα». Επομένως, ο εορτασμός της Ανάστασης δεν διαρκεί μόνο μια ώρα, μια μέρα ή έναν μήνα, αλλά ολόκληρο το χρόνο. Και σε όλες τις τελετουργίες μας, όπως η ιεροτελεστία των μετανιών ή οι προσκυνήσεις στο έδαφος, Όταν γονατίζουμε στο έδαφος και λέμε, «Κύριέ μου Ιησού Χριστέ, ελέησόν με τον αμαρτωλό». Κάποιος προσκυνά και μετά σηκώνεται, θυμούμενος ότι η Ανάσταση είναι αυτή που του επέτρεψε αυτή την ευλογία, Να σηκωθεί από τα λάθη και τις αμαρτίες του.

Τη χαρά της Ανάστασης πρέπει να τη ζήσουμε όλοι μας. Επίσης, πρέπει να το επεκτείνουμε ο ένας στον άλλο. Καθένας από εμάς πρέπει να είναι πηγή χαράς για τους άλλους. Η ερώτηση που μπορείτε να κάνετε καθημερινά στον εαυτό σας είναι: Κάνατε κάποιον ευτυχισμένο σήμερα; Μπορείτε, μέσω της ζωής σας, ή μέσω του νοήματος της ένδοξης Ανάστασης μέσα σας, Ή μέσω της σχέσης σας με τον Χριστό, ή παρακολουθώντας την Εκκλησία σας, Ή μέσω της μετάληψης των αγίων Μυστηρίων, Ή διαβάζοντας την Αγία Γραφή. Κάνεις όλους γύρω σου χαρούμενους; Είσαι λόγος για χαρά; Η Ανάσταση σας καλεί να είστε πηγή ευτυχίας για όλους.

Μην ξεχνάτε, αγαπητοί μου, ότι συχνά επαναλαμβάνουμε τη λέξη «Αλληλουία» στην Εκκλησία. Αλληλουία σημαίνει, «Χαίρε στον Θεό», Χαίρετε όλοι σας. Όλη η πνευματική μας πρακτική έχει ως στόχο να χαρούμε, και στόχος της είναι να ζήσουμε την Ανάσταση. Όπως είπα στην αρχή της ομιλίας μου, όταν ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, Ήθελε να μας δώσει αυτή τη χαρά να ζούμε καθημερινά. Για να το μαρτυρήσετε, να το διδάξετε, να το εξασκήσετε και να το χαίρεστε. Η ένδοξη Ανάσταση είναι μια κλήση για αιώνια απόλαυση. Όλες οι πνευματικές πρακτικές που προσφέρουμε, ο απώτερος στόχος τους είναι Να χαιρόμαστε, για να εκπληρωθεί η χαρά μας στην αιώνια μακαριότητα.

Μην ξεχνάτε ότι στην Ανάσταση, συναντιόμαστε με πολλά διαφορετικά άτομα. Στην Ανάσταση, χαιρόμαστε με όλους τους χαρακτήρες και όλες τις προσωπικότητες, Που ήταν εκεί πριν από εμάς στα γεγονότα της ένδοξης Ανάστασης. Χαιρόμαστε με τον Ιωάννη τον Αγαπημένο, τον μοναδικό μαθητή που έμεινε με τον Χριστό μέχρι τον Σταυρό. Ο Χριστός του εμπιστεύτηκε τη Μητέρα Του, την Παναγία. Αυτό ήταν ένα μάθημα για την πίστη και μια εικόνα της Ανάστασης. Χαιρόμαστε και με τη Μαρία τη Μαγδαληνή, που πήγε πρώτη στον τάφο. Είδε και παρακολούθησε τον αναστημένο Χριστό και τον αποκάλεσε «Rabboni!» (δηλαδή, Δάσκαλος)» (Ιωάννης 20:16). Αυτό ήταν επίσης ένα μάθημα για την πίστη. Στην Ανάσταση βλέπουμε και τον Θωμά τον σκεπτικιστή. Ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές Του παρουσία του Θωμά μια εβδομάδα μετά την Ανάσταση, Ενώ είχε εμφανιστεί πριν πολλές φορές. Ο Θωμάς ήταν ο μαθητής που κλήθηκε από τον Κύριο να βάλει το δάχτυλό του στο αποτύπωμα των νυχιών, και να βάλει το χέρι του στην πλευρά Του. Έτσι, φώναξε: «Κυρίέ μου και Θεό μου» (Ιωάν. 20:26-28).

Ελπίζω η χαρά της Ανάστασης να γεμίζει τη ζωή σας πάντα, σε κάθε εκκλησία, κάθε επισκοπή και με όλους όσους υπηρετούν. Σας στέλνω τα συγχαρητήριά μου από την αγαπημένη γη της Αιγύπτου, Σας τα προσφέρω εκ μέρους όλων των μελών της Ιεράς Συνόδου Και για λογαριασμό ολόκληρης της Κοπτικής Ορθόδοξης Εκκλησίας εδώ στην Αίγυπτο. Να χαρούμε όλοι τη λαμπρή Ανάσταση. Εχρέστος Ανέστη ... Άλιθος Ανέστη

Ρωμανός II